

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Транспорт є важливою й доволі розвиненою галуззю у сфері послуг України. Транспортна система відіграє важливу роль у сфері матеріального виробництва, підвищенні життєвого рівня населення, забезпеченні зв'язків між галузями, державами, регіонами, країнами, переміщенні громадян та вантажів. Рівень розвитку транспортної системи країни – це найважливіша ознака її технологічного прогресу.

В Україні функціонують різні види транспорту: автомобільний, залізничний, морський, річковий, озерний, повітряний, трубопровідний.

Необхідною умовою нормального функціонування економіки України є стабільна робота усіх видів транспорту. Однак, за останні роки погіршилося становище підприємств-надавачів транспортних послуг, знизилась прибутковість транспортних підприємств за рахунок зменшення обсягів перевезень, рухомий склад транспортних підприємств досягнув граничного рівня, тому виникає потреба у закупівлі нового транспорту та реконструкції, ремонті старого. На даний час іще не впроваджено певних технічних інновацій та технологічної модернізації, що призвели би до покращення стану ринку транспортних послуг, не використовуються усі можливості транспортної галузі на зовнішніх ринках тощо [1].

На сьогодні галузь транспорту в цілому задовольняє потреби національної економіки та населення у перевезеннях, проте рівень безпеки, показники якості та ефективності перевезень пасажирів і вантажів, енергоефективності, техногенного навантаження на навколишнє природне середовище не відповідають сучасним вимогам [2]. Так, автомобільний транспорт має значний вплив на забруднення навколишнього середовища та негативний вплив на здоров'я населення країни. Адже значні шкідливі викиди від автомобілів накопичуються у шарах атмосфери, що призводить, в свою чергу, до підвищення температури на планеті.

Проблемою залізничного транспорту України передусім є застарілість основних засобів. На сьогодні значна кількість колій за якістю не відповідає європейським стандартам. Щодо пасажирських перевезень – на залізничних вокзалах відсутній належний рівень сервісу, незадовільним є стан поїздів та електричок. Ширина українських колій також не відповідає європейським стандартам, що створює проблеми для транзитних перевезень.

Для автомобільного транспорту великою проблемою є поганий стан доріг. Незадовільний стан шляхового покриття сприяє більшому зносу автотранспорту, збільшує час пересування транспорту по території України та

збільшує використання пального. Скорочує швидкість пересування дорогами України й те, що багато автомагістралей прокладено через населені пункти.

Проблемою морського транспорту України є відсутність портів третього покоління, не використання або недостатнє використання в роботі портів сучасної логістики. Внаслідок цього завантаження та розвантаження кораблів є тривалим та складним процесом.

Для розв'язання проблем, пов'язаних з розвитком транспортної системи України, необхідно мати належне ресурсне забезпечення, організувати і здійснити процес виконання завдань і заходів, спрямованих на:

- налагодження ефективної взаємодії із приватним сектором і місцевими органами влади для визначення оптимальних місць розташування і практичного створення стратегічних транспортних логістичних центрів, які об'єднують різні види транспорту;

- створення законодавчо закріплених економічних умов для стимулювання припливу вітчизняних та іноземних інвестицій;

- створення сприятливих технічних, правових, організаційних та фінансово-економічних умов для розвитку інтермодальних перевезень, а також гарантування їхньої якості;

- ідентифікація нової стратегічної мережі інтермодальних перевантажувальних пунктів і коридорів;

- розбудова і модернізація транспортної та складської інфраструктур, а також вантажних терміналів;

- удосконалення нормативно-правового регулювання з метою забезпечення сприятливих умов, функціонування логістичних центрів [2].

В Україні є необхідні стартові умови для формування сучасної транспортної системи. Перш за все, це вигідне геостратегічне розташування території. У країні є достатній рівень розвитку техніки та технологій, наявність кваліфікованого трудового потенціалу, вигідні природно-кліматичні та географічні характеристики.

Очевидно, що транспортна система значною мірою залежить від державної підтримки та державної політики її розвитку. Ця галузь потребує значних капіталовкладень, причому інвестиції мають низький рівень ризику через природній характер переваг України.

Для покращення стану транспортної системи України потрібні значні інвестиції, адже велика кількість доріг потребують ремонту або повного відновлення. Оскільки розвиток транспортної системи України має значення й для іноземних країн, можна розраховувати на підтримку світових структур.

Список використаних джерел

1. Прейгер Д. Транспортна інфраструктура України: стан і проблеми посткризового розвитку. *Економіка України*. 2011. № 6. С. 50-58
2. Ставничий Ю.А. Транспортные системы городов. Москва: Стройиздат, 1990. – 224 с.
3. Транспортна стратегія України на період до 2020 року.